

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 608/2019
11.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александра Луковић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Параћину и Првог основног суда у Београду, на седници одржаној 11.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету месно је надлежан Први основни суд у Београду.

Образложење

Први основни суд у Београду, решењем П 22107/18 од 17.04.2019. године, огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету (став први изреке) и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Основном суду у Параћину, Судска јединица у Ћуприји, као стварно и месно надлежном суду (став други изреке). У образложењу је указао, да је заступник туженог истакао приговор месне ненадлежности Првог основног суда у Београду, јер тужиоцу пензију исплаћује РФ ПИО Филијала у Ћуприји, где је штетна радња и штетна последица наступила. Затим, имајући у виду истакнути приговор и да је пребивалиште тужиле на територији Општине Јагодина, а Филијала у Ћуприји, надлежна за доношење решења из пензијског и инвалидског осигурања и штетна радња извршена и последица наступила на територији за коју је надлежан Основни суд у Параћину, то је на основу одредби члана 44. и 54. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

Основни суд у Параћину, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 922/19 од 21.10.2019. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да тужилца може по свом избору поднети тужбу суду опште месне надлежности, сходно одредби члана 39. став 1. Закона о парничном поступку или суду према седишту огранка правног лица, односно суду где је штетна радња извршена или на чијем подручју је штетна последица наступила. Затим, како је тужилца тужбу поднела Првом основном суду у Београду, који је надлежан према месту седишта туженог, да није било места доношења решења од стране Првог основног суда у Београду, којим се огласио месно ненадлежним и уступио предмет том суду, због чега је изазвао сукоб месне надлежности.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Први основни суд у Београду.

Тужба ради накнаде штете је 20.12.2018. године поднета Првом основном суду у Београду. Предмет тужбеног захтева је исплата на име мање исплаћеног месечног износа припадајуће пензије услед умањења због доставе на кућну адресу за период од 03.12.2015. године до 03.12.2018. године у износу од 5.000,00 динара, са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ. Тужени је у одговору на тужбу од 03.04.2019. године истакао приговор месне ненадлежности. У истом је указао, да се надлежност суда може ценити и према месту где је штетна радња извршена, односно где је штетна последица наступила, а то је подручје Филијале туженог у Ћуприји. Затим, да, како је Филијала у Ћуприји, огранак туженог и да је спор настао из правног односа тог огранка, односно Филијале Ћуприја, с обзиром на чињеницу да је о праву на пензију одлучивано у Филијали, и да се исплата пензије врши на подручју Филијале, као и да се сви списи предмета налазе у Филијали Ћуприја.

Одредбом члана 38. ЗПП је прописано да, тужба се подноси суду који је опште месно надлежан, ако законом није другачије прописано.

Одредбом члана 40. став 2. ЗПП је прописано да, за суђење у споровима против правних лица, опште месно надлежан је суд на чијем се подручју налази њихово седиште, према извештају Агенције за привредне регистре.

Одредбом члана 54. ЗПП је прописано, да, за суђење у споровима против правног лица које има огранак изван свог седишта, ако спор произлази из правног односа тог огранка, поред суда опште месне надлежности, надлежан је и суд на чијем се подручју налази тај огранак.

Како у конкретној ситуацији одредбама Закона о парничном поступку није прописана искључива месна надлежност, већ могућност покретања парнице пред судом опште месне надлежности или код одређеног суда (посебна изборна месна надлежност), то је тужила подношењем тужбе Првом основном суду у Београду, на чијем се подручју налази седиште туженог, извршила избор месно надлежног суда, због чега је тај суд надлежан за даље поступање у овом предмету на основу одредбе члана 40. став 2. ЗПП, а у вези одредбе члана 54. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић